

**ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
Κ. ΘΕΟΔΟΣΗ Α. ΤΣΙΟΛΑ ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
Κ. ΝΙΚΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗ ΣΕ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΜΑΚΑΡΙΟΥ Γ΄ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΘΝΙΚΕΣ ΕΠΕΤΕΙΟΥΣ
ΠΕΜΠΤΗ 27.3.2014**

Μακαριότατε,
Κύριε Πρόεδρε της Βουλής,
Κύριε Πρέσβη της Ελλάδας,
Κυρίες και Κύριοι,

Οι εθνικές επέτειοι σφυρηλατούν τους ακατάλυτους δεσμούς μας με την ιστορία. Η ιστορική μνήμη είναι γνώμονας ύπαρξης και ζωής, είναι σπουδή και άσκηση. Είναι οι ρίζες που ζωογονούν την εθνική μας φυσιογνωμία. Είναι η κολυμβήθρα, στα νάματα της οποίας καλούμαστε να αναβαπτιστούμε και να δώσουμε συνέχεια στην ιστορική μας διαδρομή.

Και ασφαλώς, η ιστορική μνήμη δεν περιορίζεται στις πολλές και ένδοξες σελίδες της προσφοράς, του ηρωισμού, της αυτοθυσίας και των παρακαταθηκών που μας άφησαν οι μεγάλες μορφές του έθνους. Αλλά επεκτείνεται και στα προγονικά λάθη, τα μειονεκτήματα και τα ελαττώματα. Γι' αυτό και οι εθνικές επέτειοι με την αναψηλάφηση των σελίδων της ιστορίας προσφέρονται, πέρα από πηγή έμπνευσης και παραδειγματισμού, και ως πηγή, επίσης, σύνεσης και φρονηματισμού.

Τα κατορθώματα της ελληνικής ψυχής και αρετής είναι δεδομένα και έχουν εξυμνηθεί διεθνώς. Είναι όμως καταγεγραμμένα και τα μελανά σημεία της ιστορίας μας που αν δεν υπήρχαν, οι σελίδες της θα ήταν σαφώς ενδοξότερες. Το παρατηρεί ο εθνικός ποιητής Διονύσιος Σολωμός στον Ύμνο του προς την Ελευθερία, όταν αναφέρεται «στη διχόνοια τη δολερή». Το σημειώνει και ο εθνικός ιστορικός Κωνσταντίνος Παπαρρηγόπουλος με την αναφορά του σε «ανείπωτη τραγωδία» σε σχέση με την έχθρα και τις έριδες ανάμεσα στους Έλληνες κατά την εξέλιξη του αγώνα του '21.

Η ιστορία έχει πολλά να μας διδάξει. Και αυτό που δεν μπορεί να αμφισβητηθεί είναι πως σαν έθνος, σαν λαός που συνεχίζει να αγωνίζεται για τα δίκαια του, μπορούμε με βεβαιότητα να επιτύχουμε πολύ περισσότερα, απ' όσα διασπασμένοι και διχασμένοι. Το καταδεικνύει αυτό και η σύγχρονη ιστορία της Κύπρου, η διαδρομή που ακολουθήσαμε.

Τα παλληκάρια του 55-59 μεγαλούργησαν απέναντι στον ξένο δυνάστη κρατώντας βαθιά ριζωμένη μέσα τους την ιδέα της ελευθερίας όπως την μετέφερε στους νεωτέρους η ιστορία και η πίστη τους προς την Ελλάδα. Δίπλα από τον Διάκο, τον Παπαφλέσσα, τον Ανδρούτσο, παρατάξαμε τον Μάτση, τον Αυξεντίου, τον Παλληκαρίδη. Και δίπλα στο Αρκάδι, τα Δερβενάκια και τη Γραβιά, βάλαμε το Δίκωμο, το Λιοπέτρι και τον Μαχαιρά.

Με αίμα και θυσίες, η 1^η του Απρίλη σηματοδότησε μια καινούργια πορεία για την Κύπρο, όπως και η 25^η Μαρτίου για την Ελλάδα. Μια πορεία όμως δύσκολη και δύσβατη η οποία επέτρεψε τον διχασμό και την διαίρεση και έφερε δραματικές συνθήκες που προσπαθούμε και σήμερα να αντιμετωπίσουμε. Κάθε άλλο παρά η σημερινή κατάσταση πραγμάτων αναιρεί ή μειώνει το νόημα του αγώνα και της θυσίας των αγωνιστών του '55. Αντίθετα, έχουμε ιερό χρέος να συνεχίσουμε αταλάντευτα και ανυποχώρητα τον αγώνα για τερματισμό της τουρκικής κατοχής και επανένωση της πατρίδας μας. Για να

επικρατήσουν, επιτέλους, συνθήκες ελευθερίας και δικαιοσύνης, σύμφωνα με τις αποφάσεις των Ηνωμένων Εθνών και τις αρχές και αξίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τον δρόμο αυτό θα πρέπει να τον ακολουθήσουμε μαζί. Δεν έχουμε την πολυτέλεια να αγνοήσουμε τα διδάγματα από τις δυο εθνικές επετείους για την αγωνιστικότητα και το σθένος που επιβάλλεται να χαρακτηρίζει τις προσπάθειες μας. Αλλά ούτε έχουμε την πολυτέλεια να υπερεκτιμήσουμε τις δυνάμεις μας ή να παρασυρθούμε από προσωπικές διαφορές και αδυναμίες. Κάθε ενέργεια και συμπεριφορά μας θα πρέπει να την χαρακτηρίζει η φρόνηση και η σύνεση μαζί την αποφασιστικότητα και την ενότητα των δυνάμεων μας.

Οι προκλήσεις είναι μπροστά μας και οφείλουμε να φανούμε αντάξιοι της ιστορίας και των προσδοκιών του λαού μας.